

(3) И опълчи се Авия на бой съ войска отъ силни ратници, четиристотинъ тисъщи избрани мажие; а Иеровоамъ се опълчи на бой противъ него съ осметотинъ тисъщи избрани мажие, силни съ крѣпостъ.

(4) И застана Авия на хълмѣтъ «Семаримъ, който е въ гората Ефрема, и рече: Чуйте мя, Иеровоаме, и всичкий Израилю.

(5) Не трѣбна ли да познаете че Господь Богъ Израилевъ ꙗде царството надъ Израилъ за всегда Давиду, нему и на синоветъ му дъсъ завѣтъ на соль?

(6) А Иеровоамъ Наватовътъ синъ, рабътъ на Соломона Давидовътъ синъ, станъ и ꙗединъ се противъ господаря си. (7) И събрахъ се при него нищожни и лоши ꙗчеловѣци та се укрьвахъ противъ Ровоама Соломоновътъ синъ когато бѣ Ровоамъ младъ и съ меко сърдце и не можеше да устои противъ тѣхъ. (8) И сега вий казвате да станете противъ царството на Господа което е въ рѣцѣтъ на Давидовътъ синове, защото сте голѣмо множество, и имате съ себе си златни телета които Иеровоамъ ꙗви направи за богове. (9) ꙗне отхвърлахте ли священниците Господни, Аароновитѣ синове и Левититѣ, и не направихте ли си священници споредъ народитѣ на другитѣ земли? Всякой който прихожда да се освяти съ теле отъ говедо и седмъ овна става священникъ на оиѣзи които не сѣ богове. (10) А за насъ, Иеова е Богъ нашъ, и не оставямы го; и священниците които служатъ Господу сѣ Аароновы синове, и Левититѣ върхъ служеннето; (11) и всяка заранъ и всяка вечеръ горятъ прѣдъ Господа всесъжжения и благовоненъ теманъ, и нареждатъ ꙗхѣбоветъ на прѣдложеннето върху чистата трапеза, и златныйтъ свѣтильникъ и свѣтилата му ꙗа да гори всяка вечеръ; защото ний пазимъ стражата на Господа Бога нашего: вий обаче го оставихте. (12) И, ето, Богъ самъ е съ насъ глава, и священниците му съ възклицателни трѣби за да възклицаватъ противъ васъ. Синове Израиле-

ви, оне ратувайте противъ Господа Бога на отцитѣ си; защото нѣма да успѣете.

(13) А Иеровоамъ направи засадата да обиколи за да иде изъ отзадъ имъ; и тѣ бѣхъ прѣдъ лицето на Юда, а засадата задъ тѣхъ.

(14) И като разгледа Юда, ето, бойтъ бѣ отпрѣдъ и отзадъ; и извикахъ къмъ Господа, и священниците въстрабихъ съ трѣбитѣ.

(15) Тогазъ Юдинитѣ мажие възкликнахъ; и като възкликнахъ Юдинитѣ мажие, Богъ ꙗпори Иеровоамъ и всичкий Израилъ прѣдъ Авия и Юда. (16) И бѣгахъ Израилевитѣ синове отъ лицето на Юда; и прѣдаде ги Богъ въ рѣката имъ. (17) И направихъ Авия и неговитѣ люде голѣмо поражение въ тѣхъ; и паднахъ смъртно ранени отъ Израилъ петстотинъ тисъщи избрани мажие. (18) И смирихъ се Израилевитѣ синове въ онова врѣме; а Юдинитѣ синове се прѣукрьвихъ, ꙗкоже турихъ надежда на Господа Бога на отцитѣ си. (19) И погна Авия слѣдъ Иеровоамъ, и зѣ отъ него градове, Ветиль и селата му, и Иесана и селата ѣ, и Ефронъ и селата му. (20) И въ днитѣ на Авия не придоби вече сила Иеровоамъ; но ꙗпори го Господь, и ѡумръ.

(21) И укрьпи се Авия; и зѣ си четиринадесетъ жени, и роди двадесетъ и два сына и шестнадесетъ дѣщери. (22) А останалитѣ дѣяния на Авия, и дѣлата му, и словата му сѣ писани въ Повѣститѣ на Пророкъ Фидло.

ГЛАВА 14.

И заана Авия съ отцитѣ си, и погребохъ го въ Давидовътъ градъ; а ꙗмѣсто него се въздари Аса синъ му. Въ неговитѣ дни земята му се утиши десетъ години.

(2) И направи Аса което бѣ добро и право прѣдъ Господа Бога своего. (3) Защото махна олтаритѣ на чуждитѣ богове и високийтъ мѣста, и ѣстроши идолитѣ, и изсѣче Ашеритѣ. (4) И рече на Юда да търсятъ Господа Бога на отцитѣ си, и да исполняватъ зако-

ѣ Ис. Нав. 18; 22.

ѣ 2 Цар. 7; 12, 13, 16.

ѣ Числа 18; 19.

ѣ 3 Цар. 11; 26.

12; 20.

ѣ Сжд. 9; 4.

ѣ 3 Цар. 12; 28.

14; 9. Осия 8; 6.

и Гл. 11; 14, 15.

и Исх. 29; 35.

и Гл. 2; 4.

и Лев. 24; 6.

и Исх. 27; 20, 21.

и Лев. 24; 2, 3.

и Числа 10; 8.

ѣ Дѣян. 5; 39.

и Гл. 14; 12.

и 1 Лѣт. 5; 20.

и Псал. 22; 5.

ѣ Ис. Нав. 15; 9.

и 1 Цар. 25; 38.

и 3 Цар. 14; 20.

ѣ Гл. 12; 15.

и 3 Цар. 15; 8, и др.

ѣ Виж. 3 Цар. 15; 14.

Гл. 15; 17.

ѣ Исх. 34; 13.

и 3 Цар. 11; 7.